

VÝCHODOČESKÉ
DIVADLO
PARDUBICE

11 20
14

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> LISTOPAD >>> 105. sezóna 2014/15

PRAVDY A LŽI PETRA BOROVICE A HONZY MUSILA

MAUDE, LIONEL A PRST JACKSONA POLLOCKA

LENKA ZBRANKOVÁ HOSTEM VE HŘE PO PLÁČI SMÍCH

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM ➡ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU ➡★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

LISTOPAD

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	1.	18:00	A JE TO V PYTLI!	KONEC 20:10	27. REPRIŽA	T
NEDĚLE	2.	15:00	R. Pospíšil / PIDÍNCI A MODRÝ KOCOUR	POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ		P_N
			Pohádkové dobrodružství s bytůstkami menšími než trpaslíci. Režie R. Pospíšil. Moravské divadlo Olomouc			
PONDĚLÍ	3.	8:30	PIDÍNCI A MODRÝ KOCOUR			ŠK
		10:30	PIDÍNCI A MODRÝ KOCOUR			ŠK
		17:00	PIDÍNCI A MODRÝ KOCOUR	POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ		P_P
ÚTERÝ	4.	19:00	R. Harwood / KVARTET			➡★
			Laskavá komedie z penzionu pro vysloužilé operní umělce. Hrají V. Freimanová, J. Švandová, R. Hrušínský a Z. Žák. Režie P. Slavík. Divadlo Bez zábradlí, Praha			
STŘEDA	5.	19:00	ZOJČIN BYT	KONEC 21:00	11. REPRIŽA	M
ČTVRTEK	6.	19:00	G. Puccini / TOSCA			
			Jeden z nejpoužívanějších titulů světových operních scén. Severočeské divadlo Ústí nad Labem uvádí agentura Na Nic. Náhradní termín za zrušené představení 31. května. Doprodej je možný!			
PÁTEK	7.	9:30	M. Shelley – P. Stebbings – P. Smith / FRANKENSTEIN			ŠK
		12:30	FRANKENSTEIN			ŠK
		19:00	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 21:30	15. REPRIŽA	E
SOBOTA	8.	11:00	JEPTIŠKY			ZADÁNO
		18:00	LHÁŘI	KONEC 20:30	6. REPRIŽA	U
NEDĚLE	9.	19:00	4TET			
			Koncert jedinečného vokálního seskupení. Pořádá agentura REMOEX CZ.			
PONDĚLÍ	10.	19:00	NOC GRÁCIÍ			
			Galavečer školy SVÍTÁNÍ . Večerem plným ocenění provede moderátor J. Železný. V rámci programu vystoupí nejen známé osobnosti, ale i umělecké soubory školy SVÍTÁNÍ a další.			

ÚTERÝ	11.	9:00	TANECBOOK			ŠK
			Taneční představení o virtuální realitě, nereálných vztazích a problémech současné internetové společnosti. Choreografie M. Piskořová Veselá. Pop Balet, Praha			
		11:00	TANECBOOK			ŠK
		17:30	KRÁLOVA ŘEČ	KONEC 20:00	16. REPRIZA	J
STŘEDA	12.	8:30	POSLEDNÍ TRIK GEORGESE MÉLIÈSE			ŠK
			Divadelní představení, které se odehrává v lákavém prostředí kouzelníků, triků a magie. Vhodné pro děti od 9 let. Režie J. Havelka. Divadlo Drak, Hradec Králové			
		10:30	POSLEDNÍ TRIK GEORGESE MÉLIÈSE			ŠK
		19:00	CABARET	KONEC 21:45	17. REPRIZA	B
ČTVRTEK	13.	10:00	A JE TO V PYTLI!	KONEC 12:10	28. REPRIZA	D
		17:30	LHÁŘI	KONEC 20:00	7. REPRIZA	S
PÁTEK	14.	19:00	D. Drábek / KOULE			
			P. Tomicová v příběhu vrhačky. Režie D. Drábek. Klicperovo divadlo Hradec Králové Náhradní termín za zrušené představení 7. května.			
SOBOTA	15.	18:00	HOLKY Z KALENDÁŘE	DERNIÉRA	KONEC 20:40	29. REPRIZA
		21:00	NOC DIVADEL – DIVADLO NARUBY			 str. 19
			Projekt 10 evropských států European Theatre Night , který bude zahájen diskusí o předchozím představení za účasti J. Paulové. Poté si zájemci z řad diváků vymění role s herci a sami pod režijním vedením členů souboru VČD nazkouší krátkou divadelní scénku.			
NEDĚLE	16.	19:00	R. Cooney / PRACHY!!!			
			Poněkud netypická oslava narozenin v komedii z typicky anglického prostředí. Hrají V. Hybnerová, O. Vetchý, N. Boudová, P. Kikinčuk a další. Režie J. Kališová. Divadlo Palace, Praha			
PONDĚLÍ	17.	18:00	A. Nicolaj / TŘI NA LAVIČCE			
			Trochu veselá i trochu smutná komedie, jako v životě. Skvělý herecký koncert! Hrají K. Fialová, P. Nárožný a L. Trojan. Režie P. Háša. Agentura Harlekýn, Praha			
ÚTERÝ	18.	10:00	JMÉNO RŮŽE	KONEC 12:25	21. REPRIZA	ŠK
		19:00	JMÉNO RŮŽE	KONEC 21:25	22. REPRIZA	A
STŘEDA	19.	19:00	BALADA PRO BANDITU	KONEC 21:40	43. REPRIZA	V
ČTVRTEK	20.	10:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 11:45	44. REPRIZA	ŠK
		19:00	G. Aron / MŮJ BÁJEČNÝ ROZVOD			
			Laskavá komedie věnovaná všem, kteří ne vlastní vinou zůstali sami. Všechny postavy této irské hry hraje E. Balzerová. Režie J. Kališová. Filmová a divadelní agentura, Praha			
PÁTEK	21.	10:00	K. Čapek – J. Čapek / ZE ŽIVOTA HMYZU			ŠK
			Hra o lidských ctnostech i nectnostech, která vás zavede do světa běžnému člověku vzdáleného. Hrají členové Mladého divadelního studia LAIK . Režie Z. Rumpík.			
		19:00	ZOJČIN BYT	KONEC 21:00	12. REPRIZA	H

SOBOTA	22.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI		KONEC 21:40	44. REPRIŽA	
NEDĚLE	23.	19:00	MIRO ŽBIRKA – VÁNOČNÍ BEST OF VIDEO TOUR 2014				
			Nový koncertní projekt, který pořádá agentura VM ART production .				
ÚTERÝ	25.	19:00	ROZBITÝ DŽBÁN	DERNIÉRA	↔	KONEC 20:40	20. REPRIŽA C
STŘEDA	26.	17:00	LHÁŘI			KONEC 19:30	8. REPRIŽA L
ČTVRTEK	27.	18:00	ADVENTNÍ TANEČNÍ KONCERT				
			Vystoupení žáků tanečního oboru ZUŠ Pardubice, Havlíčkova .				
PÁTEK	28.	19:00	12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	DERNIÉRA		KONEC 21:10	48. REPRIŽA
SOBOTA	29.	18:00	A JE TO V PYTLI!			KONEC 20:10	29. REPRIŽA ZADÁNO
NEDĚLE	30.	11:00	VÁNOČNÍ HEJBLATA				
			Taneční představení školy InDance . Zatančí všichni žáci z Chrudimi a Pardubic, vystoupí i soubor Pop Balet, Praha .				
		18:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY			KONEC 20:45	119. REPRIŽA ZADÁNO

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	2.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH	↔	KONEC 20:20	4. REPRIŽA	P2b
PONDĚLÍ	3.	19:00	S. Sachs / MAUDE, LIONEL A PRST JACKSONA POLLOCKA (BAKERSFIELD MIST)		str. 7	PREMIÉRA	
			Žhavá novinka z londýnského West Endu! Komorní dialog nad pravostí jednoho obrazu. Je jeho tvůrcem opravdu slavný Jackson Pollock? Uvádíme v cyklu INprojekty (Malé inscenační projekty světových novinek). Hrají J. Janoušková a M. Mejzlík. Režie Š. Dominik j. h.				
PÁTEK	7.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II		KONEC 9:50	38. REPRIŽA	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II		KONEC 11:20	39. REPRIŽA	ŠK
		19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ		KONEC 21:10	17. REPRIŽA	H1
NEDĚLE	9.	15:00	F. Kráčmar / DO HAJAN!				
			Napínavá pohádka s loutkami a veselými písničkami. Režie R. Jasinská. Divadlo Applause, Praha				
PONDĚLÍ	10.	8:30	M. Ollivier / ŽIVOT K SEŽRÁNÍ				ŠK
			Scénické čtení románu o francouzském „metráčkovi“ současného světa, kde děti mohou mít všechno, co chtějí, a přitom jim často chybí to nejdůležitější. Ben váží o dvacet kilo víc, než by měl. Nezbyvá než nastartovat vůli a pokusit se zhubnout... Ale je tloušťka opravdu takový pech? A bude život poté krásný a snadný? Hrají L. Hejlík, A. Novotný a další. LiStOVání, Cítoliby				
		9:45	ŽIVOT K SEŽRÁNÍ				ŠK
		18:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA		KONEC 20:15	32. REPRIŽA	T3

PÁTEK	14.	10:00	MAUDE, LIONEL A PRST JACKSONA POLLOCKA	ŠK
SOBOTA	15.	19:30	O. Daněk / ŽENA Z KORINTA Detektivní příběh, plný vtipných dialogů, o střetu tvůrčí inspirace s lákavou finanční nabídkou. Hrají H. Maciuchová, J. Tesařová a J. Meduna. Režie T. Vondrovic. Divadlo Viola, Praha	
NEDĚLE	16.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH ⇌ KONEC 20:20 5. REPRÍZA P2c	
ČTVRTEK	20.	10:00	PO PLÁČI SMÍCH ⇌ KONEC 11:20 6. REPRÍZA ŠK	
NEDĚLE	23.	16:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ KONEC 18:10 18. REPRÍZA	
			Uvádíme v rámci rodinného cyklu Pohodová neděle za zvýhodněné vstupné!	
PONDĚLÍ	24.	9:00	S. J. Maršak – F. Hrubín / DŮM KOČKY MODROOČKY ŠK Veršovaná pohádková hra o síle přátelství. Nafoukaná kočka hostí ve svém domě bohaté sousedy, když ji však postihne neštěstí, nikdo z nich jí nepodá pomocnou ruku. Nakonec se jí ujme chudá koťata, kterým ona sama odmítla pomoc... Hrají členové Mladého divadelního studia LAIK . Režie Z. Rumpík.	
		10:30	DŮM KOČKY MODROOČKY ŠK	
ÚTERÝ	25.	19:00	BRAN – hudba keltské Bretaně Koncert kapely, která vychází ze starých bretaňských lidových motivů, dávných tanců a zpěvů moře.	
STŘEDA	26.	19:00	JEPTIŠKY KONEC 21:20 28. REPRÍZA	
PÁTEK	28.	19:00	JEPTIŠKY KONEC 21:20 29. REPRÍZA E2	
NEDĚLE	30.	15:00	J. Bílek / RYTÍŘSKÉ POVÍDÁNÍ O PRINCI BAJAJOVI Klasická pohádka na komediantské káře, která se stává hradem, trnům, jeskyní i kolbištěm. Režie J. Bílek. Komedianti na káře, Mackovice	

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	4.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI TÁBOR	
ČTVRTEK	6.	19:30	KRÁLOVA ŘEČ LITOMYŠL	
PÁTEK	14.	19:00	CABARET KOLÍN	
ÚTERÝ	18.	19:30	JEPTIŠKY SEDLČANY	
ČTVRTEK	20.	19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA HRADEC KRÁLOVÉ (KLICPEROVO DIVADLO)	
ČTVRTEK	27.	19:30	CHARLEYOVA TETA NYMBURK	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

POPISKY INSCENACÍ NALEZNETE NA NÁSLEDUJÍCÍ STRANĚ →

HRAJEME:

U. Eco – C. J. Frankl / JMÉNO RŮŽE

Středověká mysteriózní detektivka s prvky thrilleru! V jednom nejmenovaném klášteře dojde k několika záhadným úmrtím místních mnichů... V hlavních rolích J. Kalužný, J. Hyhlík a P. Borovec. Režie P. Kracík j. h.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla a zábava. Navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu v čase, kdy se rodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Slavná komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslná legrárka bohatého nakladatele... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Mikolášková j. h.

A. Neilson / LHÁŘI

🔗 str. 8–12

Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch nejabysurdnějších rozměrů. V hlavních rolích J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek j. h.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY ANEB BAROKO PRO OKO

Druhý díl dobrodružné cesty pestrým světem hudby. Hravými průvodci spolu s muzikanty Komorní filharmonie Pce jsou P. Tenorová a M. Mejzlík. Režie J. Uherová j. h.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Hrají P. Borovec, L. Špíner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život řádových sester. Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a P. Tenorová. Režie L. Olšovský j. h.

L. Lagronová / PO PLÁČI SMÍCH

🔗 str. 17–18

Intimní hra plná nečekaného humoru, očekávaného pláče a obnažených duší. Čtyři ženy, čtyři osudy, čtvero chápání světa a čtyři neobyčejné herecké příležitosti. Hrají P. Janečková, L. Zbranková j. h., D. Novotná a L. Vlášková. Režie R. Žák j. h.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLI!

Překvapivá komedie o adopci s nevyžádanou „pomocí“. V hlavních rolích L. Špíner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

Dramatický příběh státníka, který překonal hendikep, strach a nedůvěru v sebe sama, aby se postavil do čela národa v jeho těžké chvíli. Hra nepostrádá ani typický britský humor na téma vysoké politiky. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

M. Bulgakov / ZOJČIN BYT

Vtipná, byt nelibostná groteska z dob, kdy mít vlastní ložnici byl protiprávní luxus, z lidí se stávali „soudruzi“, z osobností vyvrhelové a z nicek oficiální osoby s imunitou... V hlavních rolích J. Janoušková, P. Tenorová, A. Postler, M. Mejzlík a L. Špíner. Režie J. Klimsza j. h.

M. Uhde – M. Štědroň / BALADA PRO BANDITU

Muzikálové zpracování příběhu zbojníka Nikolaj Šuhaje, muže velkého srdce a živelné nespoutanosti. V hlavních rolích J. Musil nebo T. Lněnička j. h. a P. Tenorová. Režie M. Tarant j. h.

R. Rose / 12 ROZHNĚVANÝCH MUŽŮ

Slavné soudní drama za zavřenými dveřmi. V inscenaci vystoupí hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Kalužný, P. Novotný, L. Špíner a další. Režie P. Kracík j. h.

T. Firth / HOLKY Z KALENDÁŘE

Laskavá komedie o obyčejných ženách, z nichž se díky aktům v charitativním kalendáři staly celebrity. Hrají J. Janoušková, J. Paulová j. h., D. Novotná, L. Mecerodová, R. Chvalová, H. Malehová j. h. a další. Režie P. Novotný.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí v jednom z nejlepších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špíner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

M. McDonagh / MRZÁK INISHMAANSKÝ

Tragikomedie drsná i melancholická jako irský venkov nebo zapomenuté ostrovy o překračování vlastních hranic. V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špíner j. h.

N. Simon / APARTMÁ HOTELU PLAZA

Tri komediální příběhy o lásce, nevěře, rodičovské lásce a panice. Hrají P. Janečková, J. Kalužný, P. Tenorová a P. Borovec. Režie P. Novotný.

Maude, Lionel a prst Jacksona Pollocka

v pondělí 3. listopadu
na Malé scéně ve dvoře

V cyklu **INprojekty** pokračujeme na Malé scéně ve dvoře také v letošní sezóně. Je to důkazem toho, že tyto malé inscenační projekty nevnímáme jako „něco navíc“, co si můžeme vyzkoušet, ale že již získávají svoji tradici a jsou pevně spjaty s naším repertoárem a celým divadlem. Chceme v nich zachovávat možnost nahlédnout na široké spektrum současné dramatiky – a proto výběr titulů také rádi kombinujeme či stavíme vzájemně do protikladů. A s tímto na vědomí po spíše experimentálním dramatu mezní dramatické formy Elfriede Jelinekové *Poutník*, které jsme uvedli 22. října, jen o několik dní později – již 3. listopadu – představíme komorní konverzační hru, která není experimentem, ale velmi přesně vystavěným dialogem klasického střihu – hru Stephena Sachse **MAUDE, LIONEL A PRST JACKSONA POLLOCKA** (v originále *Bakersfield Mist*). Dialog dvou postav – Maude a Lionela – dokáže být přívětivý i překvapivý, napínavě detektivní i citlivě psychologicky odhalující nitra a příběhy jednotlivých postav. Maude je obyčejnou ženou z lidu, bývalá barmanka obývající karavan v zapadlém Bakersfieldu. K ní je na cestě Lionel, který je velmi distingovaným, vzdělaným a přísně racionálním znalcem umění. Respektive: takto se nám na první pohled tyto postavy představí. Vy pak můžete napjatě sledovat jejich vývoj. Jací jsou doopravdy? A jakou roli v jejich setkání vlastně hraje Jackson Pollock?

Stephen Sachs (nar. 1959 v San Franciscu) je americkým dramatikem a režisérem. Za svou dramatickou i režijní tvorbu získal řadu prestižních ocenění. Nejvíce je pracovně spjatý s *The Fountain Theatre*, které v roce 1990 spoluzaložil v Los Angeles a v němž i námi uváděná hra měla svou světovou premiéru. Sachs za ni dokonce získal *Elliot Norton Award* za nejlepší hru roku 2012. V květnu roku 2014 pak byla s velkým úspěchem uvedena v *Duchess Theatre* na londýnském West Endu s britskými filmovými hvězdami Kathleen Turner a Ianem McDiarmidem (známým především jako *Palpatino* z kultovních *Star Wars*).

Režie tohoto INprojektu se chopí mladý režisér **Šimon Dominik**, který již má ale zkušenosti z mnoha scén po celé republice (například *Městské divadlo Zlín*, *Horácké divadlo Jihlava*, *Klicperovo divadlo Hradec Králové*) a je aktuálně kmenovým režisérem *Západočeského divadla* v Chebu. Určitým bonusem či zajímavostí je pak jedna shoda okolností, že hru přeložil režisérův otec, vynikající překladatel Pavel Dominik. Respektive: trochu shoda, trochu dramaturgický záměr. V hlavních rolí Maude a Lionela uvidíte **Jindru Janouškovou** a **Martina Mejzlíka**.

Při Šimonově první spolupráci s *Východočeským divadlem* mu přeji: Zlom vaz! Zdj

INprojekt

ROZHOVOR
S REŽISÉREM ŠIMONEM
DOMINIKEM O CHYSTANÉM
PROJEKTU SI MŮŽETE
PŘEČÍST NA WEBU DIVADLA
WWW.VCD.CZ.

SPONZOR POŘADU

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V Městském divadle se v sobotu 11. října uskutečnila první premiéra 105. divadelní sezóny Východočeského divadla. Současnou lehce morbidní komedii **Lháři** nastudoval režisér Zdeněk Dušek, který do ústřední dvojice dobrosrdečných strážníků obsadil Petra Borovce a Jana Musila. Jak se popasovali s nelehkým úkolem na Štědrý den oznámit tragickou zprávu postarším manželům, se přijďte podívat do divadla, téměř až detektivní příběh vás jistě nenechá chladnými... RaS

PREMIÉRU POPRVÉ UVÁDELO ZVONĚNÍ NA DIVADELNÍ ZVON BOHYNĚ THÁLIE.

SLAVNOSTNÍ PŘÍLEŽITOSTI VYUŽILA PRIMÁTORKA ŠTĚPÁNKA FRAŇKOVÁ K PŘEDÁNÍ ČESTNÉHO OBČANSTVÍ MĚSTA PANU JOSEFU KUBÁTOVI, EMERITNÍMU ŘEDITELI PARDUBICKÉHO GYMNÁZIA.

REŽISÉR ZDENĚK DUŠEK S VERONIKOU MACKOVOU A JOSEFEM PEJCHALEM NA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVAČCE.

JAN MUSIL S PETREM BOROVCEM SI SKLENKU ZA NÁROČNÉ PŘEDSTAVENÍ JISTĚ ZASLOUŽILI!

„DÁMSKÝ KLUB“ NA SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ VE FOYER ALIAS ROMANA CHVALOVÁ, LUDMILA MECERODOVÁ A JINDRA JANOUŠKOVÁ.

JOSEF VRÁNA PŘIJÍMAL NESPOČET GRATULACÍ ZA SVŮJ „ŽENSKÝ“ HERECKÝ VÝKON. FOTO J. SEJKORA

PRAVDY A LŽI

PETRA BOROVICE A HONZY MUSILA

S PETREM BOROVCEM a HONZOU MUSILEM, dvěma protagonisty nové komedie Anthonyho Nielsona Lháři, jsme si povídali po tzv. první hlavní zkoušce, čili čtyři dny před premiérou. Zkouška skončila po třetí hodině a v sedm večer už zase byli oba na jevišti a hráli v Rozbitém džbánu. Kluky jsem si ukradla hned, jak přišli, tzn. nabitě dojmy a ještě před připomínkami od pana režiséra, což byl dobrý tah, aniž bych ho byla udělala úmyslně! Čímž se panu režisérovi Zdeňku Duškoví velice omlouvám.

Jen ještě na okraj, někdy mi během našeho rozhovoru připadalo, že se kluci do svých rolí vžívají až moc... Posuďte sami.

Honza: (ŽVÝKAJÍCÍ NEDOJEDENÝ OBĚD) A budem mluvit pravdu?

Petr: (POPÚJEJÍCÍ KOFOLU) Asi budem lhát...

Honza: Jasně, určitě budem lhát!

Jaké byly vaše dojmy po přečtení textu hry?

(CHVÍLE NAPIJATÉHO TÍCHA, SLYŠET JE JEN CINKÁNÍ HONZOVA PŘÍBORU.)

Petr: (REZIGNOVANĚ) Tak já odpovím první... Zdálo se mi to dlouhé na to, že jde o komedii. 85 stran je opravdu hodně.

Honza: (SOUHLASNĚ PŘÍKYVUJE)

Petr: Čekal jsem, že budeme škrtat. Text jsem znal, protože můj kamarád a bývalý spolužák David Šiktanc zhruba před rokem režíroval Lháře v Plzni, takže jsem věděl, do čeho jdu, a těšil jsem se. Taky jsem byl rád, že jsem dostal roli Blunta a ne Gobbela (BLBĚJŠÍ POLICAJT* – POZN. RED.), protože takových postav už jsem tu pár hrál.

Honza: Koho?

Petr: Všechny, skoro. Nebo je to možná tím, že to tak hraju...? (SMÍCH)

Honza: Já mám taky něco říct?

Tys první dojmy sbíral asi hlavně na čtené zkoušce, že?

Honza: Jo, jo, jo... (SMÍCH) Já jsem se panu režisérovi po prázdninách přiznal, že jsem četl text jen do poloviny. Konec konců jsem měl prázdniny. Do poloviny jsem se smál, ale pak už mi to přišlo dlouhé, tak jsem to nedočetl, protože jsem usnul. Jel jsem totiž vlakem a ten

na mě působí asi jako Rohypnol, jak se rozjede, usnu.

Takže to nebylo tou komedií...?

Honza: Ne, ne. Skutečně jsem se ze začátku hrozně smál!

Objevilo se ve vás během zkoušení ono kýžené zapálení pro věc, o kterém mluvil režisér Zdeněk Dušek na první čtené zkoušce?

Petr: To zapálení je, řekl bych pořád, i když občas hapruje text.

Honza: Tss, zapálení... Jsme kolikrát hořeli, že to museli hasit!

Petr: Někdy třeba nebyl pan režisér úplně spokojený, což je logické...

Honza: Spokojený? Proč používáš tak silné výrazy?

Petr: Myslím, že zapálení jsme byli od začátku. I když teda na začátku zkoušení hned po prázdninách bylo mnohem víc energie, teď už bych si klidně dovedl představit, že budou za měsíc další prázdniny.

Honza: Je třeba říct, že pro nás je tahle komedie specifická tím, že za celou dobu neslezeme z jeviště. Kdysi jsem měl podobnou roli, ale tam byly dva výstupy, kde jsem slezl. Tady opravdu není ani jeden! Komedie je dlouhá a je tam pro nás hodně akcí, takže jsem rád, že ji zkusíme v září právě po prázdninách, protože si nedovedu představit, že bych tohle dělal na konci sezóny.

Jak vypadá vaše příprava? Jak se učíte text?

Honza: No to nahazuje partnerka (HEREČKA GABRIELA MIKULKOVÁ – POZN. RED.), protože to fakt jinak nejde. Ještě je pak technika zakrývání textu rukou, ale ta u mě nefunguje.

Petr: Takhle bohužel jedu já, protože moje partnerka je Playstation a ta moc napovídat neumí... Ale je pravda, že nejlíp se text zažije přímo v prostoru. A je potřeba projet hru víckrát, aby si člověk mohl být jistější a plnit aspoň z (CHVILKA VÁHÁNÍ) 20 % to, co chce pan režisér.

Honza: No u mě spíš z 15 %... Učí se to špatně. V textu nejsou žádné monology, jen rychlé dialogy – je to jako ping pong. Mně se špatně učí text, když ho nemůžu spojit s akcí v prostoru, takže učít se tuhle roli doma je pro mě víceméně ztráta času.

Petr: A té akce je zrovna tady dost.

Kdo z vás je v učení větší lajdák?

Petr: Myslím si, že já.

Honza: Neee!

Petr: Já myslím, že jo.

Honza: My jsme o tom hlasovali a...

Petr: Lexa řekl, že já! (ALEXANDR POSTLER – POZN. RED.)

Honza: Ano, ano, já jsem sobec a ty jsi lajdák, máme to rozdělené.

Takže jako partákům vám to klape?

Petr: Jó, ale tak vesměs všem.

Kolektiv komedie je vcelku malý, vyhovuje vám to?

Honza: Jo, jsme prima parta. Po dlouhé době se mi stalo, že se sešel dobrý text, dobrý režisér a dobrá role, a to se stane u divadla málokdy.

Do divadelního klubu právě vstoupil režisér Zdeněk Dušek.

Honza: A skončil rozhovor!

(SMÍCH)

Teď už se bude jenom lhát!

(SMÍCH)

Petr: (JAKO BY POKRAČOVAL V ROZHOVORU) Tak s panem režisérem jsme byli velmi spokojeni...

(ZDENĚK DUŠEK NÁS NECHAL ROZHOVOR DOKONČIT A TAKTNĚ ODEŠEL DO „MÍSTNOSTI PLÁČE“, JAK SÁM POZNAMENAL, TZN. NEKUŘÁCKÉHO SALONKU DIVADELNÍHO KLUBU, KDE ČEKAL NA KLUKY, ABY JIM MOHL DÁT PŘIPOMÍNKY KE ZKOUŠCE.)

Když už jsme na to narazili: V čem je tedy Zdeněk Dušek tak dobrý režisér? Honza se s ním už potkal při zkoušení Richarda III. Petře, ty ses s ním setkal poprvé?

Petr: Ano, s panem režisérem pracuji poprvé a způsob jeho práce mi vyhovuje. Jsou režiséři, kteří přistupují ke všemu agresivně – křik na zkouškách atd. Pod takovým člověkem sice pracovat umím, ale pochopitelně mi to nevyhovuje. Na zkoušení se Zdeňkem Duškem jsem se těšil a jsem velmi rád, že i když nastaly nepříjemné chvíle, kdy to vypadalo, že něco nepůjde, jediný on a Zdenka Rumpík si vždycky zachovali chladnou hlavu. Vlastně tvoje maminka taky (LÍDA MECERODOVÁ – POZN. RED.).

Honza: Počkej, ale tam už nikdo jinej není! Teda ještě Pepa a Pepa (PEPA PEJCHAL A PEPA VRÁNA – POZN. RED.). Takže jedinej, kdo si nezachoval chladnou hlavu, jsme byli my dva. (SMÍCH) Petr hrozně hezky popsal tu neagresivitu. Já osobně si potřebuju vše zažít. Když na mě někdo spěchá, emoce, kterou mám vytvářet, je povrchní a výsledek je na houby. Nikdo mi nevymluví opak.

Petr: (SOUHLASNĚ PŘIKYVUJE) Zdenka je fajn.

Zdenka...?

Honza: Během zkoušení si s námi potykal. Jen jsem chtěl ještě dodat – Petr říkal, že já Zdeňka znám. Zažil jsem ho v Richardovi III., ale tam jsem měl jako Richmond jen tři monology. Zdeněk mi dal volno, abych se je naučil. Když jsem mu to předvedl, řekl mi, co mám kde změnit, a to bylo vše. Navíc jsem byl úplně na konci hry, Zdeněk neměl moc času se mi věnovat, takže jsme se vlastně moc nepotkali. Pořádně jsme se poznali taky až při zkoušení Lhářů. A řekl bych, že Zdeňka to docela zaskočilo... Já jsem totiž hodně často zmatený, vlastně pořád, ale na začátku zkoušení jsem byl asi zmatený nejvíc, z čehož byl Zdeněk zřejmě docela vyděšený. Nenápadně se mě pak zeptal, jestli ta zmatenost je normální, a já ho uklidnil, že úplně normální.

V případě této komedie po vás režisér vyžaduje autentické herectví. Je pro vás problém vžít se do takových rolí? Věřit tomu, co hraje?

Honza: To je v podstatě radost!

Petr: Ano, radost to je. Ne že by to byl problém, ale je to těžké. Pro mě to bylo těžké v tom, že jde vlastně o kamerové herectví. A já nejsem na kameru moc zvyklý, protože často netočím.

Honza: Jak řekl tady kolega Kúrovec...

Petr: Nelexují!

Honza: Je to tak.

Petr: No vážně, s takovým stylem herectví jsem se ještě nesetkal a jsem rád za novou zkušenost. Když nám na začátku Zdeněk řekl, jak máme text číst a jak k němu přistupovat, nedovedl jsem si představit, že to vůbec půjde. A nakonec to nějak jde, i když nejlepší je zatím pes...

Honza: Je tak dobrej, že je dokonce i na plakátě!

Nezdá se vám humor komedie místy příliš drsný? Co si myslíte, že tomu řeknou pardubičtí diváci?

Petr: Já myslím, že se smát budou. Pan režisér řekl, že to bude dobrodružství, a to, si myslím, je přesné. Mám za to, že je to dobře napsaná hra, a jsou tam místa, kde se diváci budou zaručeně bavit. Ale určitě to nebude bůhvíjaká řachanda. A právě na Zdeňkovi je fajn, že nejde vyloženě jen po komice. Takhle se totiž komedie dělat mají, i když to většinou nakonec stejně nevypadá.

Honza: No, to řeknou na první čtené zkoušce všech režisérů: „Musíte to hrát smrtelně vážně. Humor se nehraje, humor vzniká ze situace.“ Ale ještě jsem nezažil u jediného režiséra krom Zdeňka Duška, že by to nakonec dodržel a uhlídal herce.

Je tohle tedy to nejtěžší na zkoušení komedie? Hrát vážně a nepitvořit se?

Petr: Problém je, že když herec tápe, začne se uchylovat ke svým berličkám, které většina režisérů nějakým způsobem okomentuje, ale pak to stejně pustí, protože i tak jsou vlastně funkční. Zdeněk si to ale pořád hlídá. Přestože se mi třeba něco nedělá dobře a dělal bych to jinak, nenechá mě...

Vyhovuje vám jako hercům žánr komedie?

Honza: Jasně.

Petr: Já jsem teda odehrál zatím víc komediálních než vážných rolí. Mám rád komedie...

Honza: (SKOČÍ PETROVI DO ŘEČI) Já mám rád komedie, ale nemám rád humor.

Petr: On totiž nemá smysl pro humor.

Honza: To mi říkají všichni.

Petr: Ale...

Honza: (ZASE MU SKOČÍ DO ŘEČI) Petr mi to taky pořád říká.

Petr: Furt mu to říkám... Ale poprvé jsem se setkal při zkoušení komedie s tím, že je to pro mě těžké. Když jsme zkoušeli třeba Charleyovku nebo A je to v pytli, víc jsem si tu práci užíval, protože pro mě nebyla obtížná.

Honza: To je nejen tím, že jsme pořád na jevišti, ale i tím, že se pořád snažíme věřit textu a přitom do toho nešlapat. Je to pro nás trochu neznámá, nejsme zvyklí na takový druh práce. Ale už taky cítíme, že bychom potřebovali diváky, abychom věděli, co funguje, a cítili reakce. Jen tak herec získá v komedii sebevědomí, které potřebuje.

Závěrem se ještě zeptám, na čem teď pracujete krom Lhářů? Píšeš něco, Honzo?

Honza: Teď vůbec nemám na nic krom Lhářů čas. Ale před měsícem jsem dopsal hru pro moji partnerku Gábinu a její kamarádku, herečku Petru Špalkovou. Gábina se totiž rozhodla, že nechce k 35. narozeninám žádný jiný dárek než divadelní hru, kterou bych napsal jim dvěma, protože pro ženy je divadelních her málo. Tak jsem to napsal a Pěťe Špalkové se to moc líbilo, což je teda pro mě velká pocta!

A ty Petře, na něčem pracuješ?

Petr: Já mám krom Lhářů jen Playstation. Ale dostal jsem rybičku! Tak krmím rybičku.

Kluci, nebudu už pana režiséra déle zdržovat, utíkejte na připomínky, díky a v sobotu: ZLOMTE VAZ!
AnH

← Z. RUMPÍK A P. BOROVEC, LHÁŘI, FOTO M. KLÍMA

Předplatné na rok 2015

Pokud ještě nemáte předplatné do Východočeského divadla a chcete zhlédnout všechny naše inscenace bez čekání na vstupenky v předprodeji a navíc **s výraznou slevou**, využijte **ABONMÁ NA ROK 2015**, které opět nabídne i celou řadu výhod!

Naším stávajícím abonentům připomínáme, aby si během listopadu nezapomněli svá místa obnovit, rezervace budou drženy do pátku 5. prosince!

2015

PŘEDPLATNÉ *** ROK 2015 *** A, B, C, D, E, F, H, T, U, X

KATALOG PŘEDPLATNÉHO

Poté budou neobnovené permanentky poskytnuty k volnému prodeji. Noví zájemci si budou moci předplatné zakoupit od pondělí 15. prosince!

Prodej abonentních vstupenek na rok 2015 zahájíme v pondělí 3. listopadu – jedná se o **Klasické předplatné** (skupiny A, B, C, E, F a H) a **Seniorské předplatné** (skupiny T, U a X).

Již tradičně nabízíme možnost zakoupení permanentky buď **na všechna představení Východočeského divadla včetně titulů uváděných na Malé scéně ve dvoře, nebo pouze na představení v Městském divadle.**

Při zakoupení kompletního předplatného, které obsahuje představení v Městském divadle i na Malé scéně ve dvoře, obdržíte jako bonus ZDARMA jeden výměnný kupón. Ten pak během roku můžete vyměnit např. za pozvánku do lože VČD při Francouzském dostihovém dni, za vstupenky na představení VČD konaná na Malé scéně ve dvoře, na INprojekty (Malé inscenační projekty světových novin) uváděné rovněž na Malé scéně či na zvláštní akce vyhlášené

divadlem. Dále můžete kupón použít při nákupu jedné vstupenky na představení na hlavní scéně, kdy výměnou za kupón získáte druhou zdarma. Kupóny jsou přenosné a jsou vyměňovány za vstupenky na představení vždy pouze do vyčerpání kapacity sálu.

Dále Východočeské divadlo znovu otvírá dopolední **abonentní skupinu D** určenou především seniorům, ale nejen jím, samozřejmě i všem ostatním zájemcům, kteří by rádi navštěvovali představení v dopoledních hodinách. Představení tohoto cyklu (rovněž s výraznou slevou!) začínají vždy v 10.00 hodin dopoledne ve všední dny. Abonentí tohoto cyklu zhlédnou pět žánrově rozličných inscenací – současnou téměř detektivní komedii Lháří, divadelní ztvárnění světoznámého románu Kejklíř z Lublinu, romantickou komedii Mezi nebem a zemí, legendu o odvaze a lásce Kavkazský křídový kruh a slavnou českou hudební parodii westernů Limonádový Joe.

Více informací o předplatném získáte v obchodním oddělení VČD, na tel. 466 616 432 nebo 466 616 402, v katalogu předplatného nebo na stránkách www.vcd.cz.

RaS

EXKLUZIVNĚ PRO POSLUCHAČE VYSOKÝCH ŠKOL

Východočeské divadlo i v této sezóně otvírá speciální **abonentní skupinu určenou vysokoškolským studentům – předplatné skupiny V**, které nabídne tři žánrově rozdílné tituly v Městském divadle a jeden na Malé scéně ve dvoře.

Z tzv. velkých inscenací se studenti mohou těšit na bláznivou situační komedii A je to v pytlí, nově zpracování legendárního zbojnického muzikálu Balada pro banditu a středověký mysteriózní

thriller Jméno růže. Co zhlédnou na Malé scéně, je pouze na jejich výběru, stačí si jen na obchodním oddělení vyměnit kupón u abonenty za platnou vstupenku. Bonusem k vysokoškolskému předplatnému je **akce Poznejte Malou scénou ve dvoře**, díky níž mohou vysokoškolská abonenti v sezóně 2014/15 i po vyčerpání výměnného kupónu navštívit jakékoliv další představení domácího souboru a vybraná dovozová představení

na Malé scéně ve dvoře za mimořádnou cenu 40 Kč! Stačí jen v předprodeji předložit abonentku, maximálně uvolňujeme 20 akčních míst na jedno představení.

Vysokoškolský abonentní cyklus zahájí ve středu 19. listopadu oblíbený muzikál Balada pro banditu. Objednávku předplatného zájemci naleznou nejen v předprodeji divadla, ale samozřejmě i na webu www.vcd.cz.

RaS

Výročí (nejen) pro pamětníky

KONEC MASOPŮSTU, VČD 1963

Alexej Gsöllhofer

(27. listopadu 1925 – 8. října 2010)

Kdo by si s úsměvem nevzpomněl na legendární hereckou dvojici Alju a Sandyho alias pardubické V+W? Snad jen ten, kdo by si vzpomenout nemohl, protože tyto dva partáky na pardubickém jevišti jako já nezažil, a to je velká škoda... V listopadu by ten o něco málo starší z nich, Alexej Gsöllhofer, oslavil 89. narozeniny. Pojďme sečtějším připomenout a mladším ukázat, jakou hereckou hvězdou jsme v našem divadle měli bezmála 30 let.

Alexej Gsöllhofer se narodil 27. listopadu 1925 v Praze na Žižkově na Smetanově náměstí. K divadlu měl blízko už odmalinka. Jeho tatínek, ochotnický šéf činohry Vyšehradského vzdělávacího sboru, sídlícího v pražském Divadle Na Slupi, organizoval každou neděli rodinnou návštěvu odpoledního divadelního představení tu v Národním divadle, tu na Vinohradech apod. Když mladý Alexej dokončil povinnou školní docházku, chtěl jít na konzervatoř, kam se ale v té době přijímalo až od 18 let. Nastoupil tedy do soukromé dvouleté obchodní školy Hlaváčové-Blochové (studoval zde po něm i Milan

Sandhaus, ti dva se zde doslova minuli). Po absolvování získal Alexej věkovou dispens a udělal zkoušku na pražskou konzervatoř, kam nastoupil v roce 1942. V průběhu války byla ale konzervatoř zavřena a studentům hrozilo stěhování za prací do říše. Tenkrát Alexeje Gsöllhofera a jeho spolužáky zachránil jejich třídní profesor, herec Ladislav Pešek, který jim vyjednal natáčení s režisérem Miroslavem Cikánem v Písku. Film sice nikdy nespátl světlo světa, ale svůj účel splnil. Po skončení druhé světové války v roce 1945 se Alexej Gsöllhofer vrátil na konzervatoř, kde byl jeho třídním pro změnu další velikán českého divadla, režisér Alfréd Radok. Mezi další významné herce – kantory, se kterými se Alexej Gsöllhofer na pražské konzervatoři setkal, patřili např. Zdeněk Štěpánek nebo Karel Höger. Ve své knize „... a na co jsem nezapomněl“, vzpomíná Alexej Gsöllhofer na svoje absolventské představení Křest svatého Vladimíra, které režíroval právě Radok a na němž seděli v první řadě Voskovec s Werichem. Představení se jim líbilo natolik, že se na něj chodili dívat každý týden, a po něm vždy ještě zůstali a vyprávěli mladým hercům o tom, jak žili v Americe. Co dodat? Slovy Alexeje Gsöllhofera, „byla to překrásná doba“. (GSÖLLHOFER, ALEXEJ. ...A NA CO JSEM NEZAPOMNĚL. PARDUBICE: 2009, S. 16.)

Po ukončení studia na konzervatoři nastoupil Alexej Gsöllhofer na důstojnickou školu, kde byl záhy (v r. 1948) seznán „buržoazním synkem“ a vyhozen. Od roku 1949 se Alexej Gsöllhofer stal na sedm sezón členem zájezdového souboru pražského Vesnického divadla. Přestože tato socialistická instituce vznikla po vzoru sovětského Kolchozního divadla s ideou decentralizovat kulturu a „vzdělat“ obyvatele i těch nejmenších českých a moravských vesnic, působilo v ní zpočátku mnoho významných režisérů a herců, jako byli např. Jindřich Plachta, František Kovářík, Zita Kabátová, Vladimír Menšík, Otto Šimánek a další. Alexej Gsöllhofer následně strávil jednu sezonu v Městském divadle Benešov (1956/57). Jeho angažmá skončilo velmi rychle potom, co jako předseda ROH odmítl uměleckému šéfovi divadla podepsat pro jednoho kolegu výpověď bez souhlasu výboru, přestože mu za to soudruh šéf nabídl zvýšení platu. „To neměl dělat, protože jsem prudká povaha a odvezla nás oba sanitka do nemocnice. Večer jsme sice byli doma, ale já s hodinovou výpovědí.“ (TAMTÉŽ S. 47-8) Benešov byl krátkou zastávkou před Pardubicemi, v jejichž divadle byl Alexej Gsöllhofer, jak sám píše, „šťastný celých třicet let.“ (TAMTÉŽ S. 49) Jediný, koho znal z celého ansámblu, byla Anna Ferencová, spolužačka z konzervatoře. Hned po měsíci za ním přišel Milan Sandhaus a nabídl mu práci v rozhlase. Tato spolupráce trvala další tři desítky let, z herců se stali nejlepší přátelé a vynikající partneři v éteru i na jevišti.

A. GSÖLLHOFER A M. SANDHAUS V BALADĚ Z HADRŮ, VČD 1982

Alexej Gsöllhofer vytvořil ve Východočeském divadle mnoho krásných rolí – uplatňoval se jako představitel intelektuálně náročných rolí, ale s úspěchem hrál i v komediích.

Alexej Gsöllhofer ve své knize vzpomíná obzvlášť na Konec masopustu, jehož světová premiéra proběhla právě v Pardubicích. O úspěšné inscenaci se hodně mluvilo i psalo a záhy nasadilo hru do svého repertoáru i Národní divadlo. Herci z ND se dokonce přijeli na představení do Pardubic podívat.

Nelze psát o Alexeji Gsöllhoferovi a nevracet se neustále k jeho kolegovi – partákovi Milanu Sandhausovi, kterému věnoval Alexej ve své knize celou kapitolu. Krom nezapomenutelných rolí klaunů ve hrách V+W (Balada z hadrů, Nebe na zemi) spolu hráli např.

v Cyranovi z Bergeracu, ve Slaměném klobouku nebo v poslední inscenaci Alexeje Gsöllhofera Zlatí chlapi, kterou mu divadlo věnovalo takřkajíc na odchodnou k 60. narozeninám (1985).

Sezóna 1985/86 byla pro Alexeje Gsöllhofera ve VČD skutečně tou poslední, dostal infarkt a následný zdravotní stav už mu neumožnil vrátit se naplno zpět do divadla. Jak vtipně píše: „Funkcionáři byli štěstím bez sebe, že vypadnu.“ (TAMTĚZ S. 119) Nebyl u nich totiž příliš oblíbený, v roce 1968 se hojně angažoval v rozhlasu a po popravě Milady Horákové vystoupil z komunistické strany.

Alexej Gsöllhofer se ale nevěnoval pouze divadlu, dlouhá léta spolupracoval s pardubickým a hradeckým rozhlasem, pro který nejen namlouval, ale i psal celé pořady (např. cyklus „Tisícileté moudrosti“ – pokus o srovnávání názorů starých antických filozofů a názorů tehdejších politiků). V několika menších rolích se objevil i na filmovém plátně. Věnoval se literární tvorbě, psal povídky, fejetony, ale i dramatizace a podle jeho detektivního románu Skrze koho podezření natočil režisér Petr Schulhoff kriminálku Víť, že jsi vrah (1971).

V roce 2009 při příležitosti oslav 100. výročí otevření VČD byla udělena Alexeji Gsöllhoferovi pamětní medaile za dlouhodobou uměleckou práci ve VČD.

Herec Alexej Gsöllhofer byl v pravdě renesanční člověk. Perfektně vařil a pekl domácí chléb, miloval sportovní potápění a s pardubickým potápěčským klubem často jezdil na lom do Trhové Kamenice. Tohle a ještě mnohem víc mi na něj prozradil jeho kamarád a kolega JINDŘICH KRATOCHVÍL, bývalý inspicient VČD.

Jak dobře jsi Alexeje Gsöllhofera znal?

Poznal jsem Alju jako malý kluk. Byli jsme kolegové. On hrál Dr. Cajuse ve Veselých paničkách windsorských a já jsem byl jeho sluha Chvostík. Představení režíroval pan režisér Karel Dostál, umělecký šéf divadla. To bylo v roce 1958. Dá se říct, že jsme se s Aljou hned spřátelili. Na premiéru přijela garnitura herců z Národního divadla v čele s Karlem Högerem, který nás pochválil. V roce 1961 jsem nastoupil jako inspicient a kamarádili jsme spolu. Při mé prezenční vojenské službě jsme si celé dva roky psali.

Jak ho vnímali ostatní kolegové?

Kolegové-herci měli Alju velice rádi, měl přátelskou a kamarádkou povahu. Byl to naprostý profesionál a i k ostatním zaměstnancům divadla byl kamarádký, ale zároveň i od nich očekával plnou profesionalitu. Měl starou hereckou školu a ctil divadelní a herecká pravidla.

Čím byl Alexej Gsöllhofer výjimečný jako herec?

Alja měl velkou výhodu v tom, že uměl poslouchat kolegy na jevišti a ctil je, nikdy nehrál takzvané na sebe. Měl velkou hereckou inteligenci a intelektuálně byl na výši. Psal povídky a detektivky. Byl opravdu velmi sečtělý.

AnH

**CELÝ ROZHOVOR S INSPICIENTEM
JINDŘICHEM KRATOCHVÍLEM SI MŮ-
ŽETE PŘEČÍST NA WWW.VCD.CZ.**

I VČD zavzpomínalo na Pavla Landovského

JAKO JULIEN MORESTAN V **IDIOOTCE**,
VÝCHODOČESKÉ DIVADLO 1964

V pátek 10. října zemřel herec a dramatik **Pavel Landovský**, který působil také na prknech Východočeského divadla, kde v sezóně 1963/64 nastudoval menší role např. v inscenacích Topolova Konce masopustu či Aristofanovy Lysistraty. Už v Pardubicích, kam Pavel Landovský přešel z Klatov po předchozím elévském angažmá v Šumperku (ani na čtvrtý pokus se nedostal na pražskou DAMU), si ho všimli Jaroslav Vostrý a Ladislav Smoček, kteří mu nabídli angažmá v Činoherním klubu, kam v roce 1966 nastoupil. Zde se uplatňoval především v inscenacích ruských klasiků (Hejtman v Revizorovi, Lopachin ve Višňovém sadu nebo Trigorin v Rackovi). V roce 1976 dostal jako politicky nepohodlný

z Činoherního klubu výpověď a po svém podpisu Charty 77 byl nakonec v roce 1979 donucen k emigraci do Rakouska, kde až do Sametové revoluce působil ve vídeňském Burgtheatru. Vedle herectví napsal i několik úspěšných divadelních her (Hodinový hoteliér, Sanitární noc, Arest či Objížďka).

Od poloviny 60. let se čím dál častěji objevoval i na filmovém plátně a na televizních obrazovkách např. jako Smil v Markétě Lazarové (1967), Tóna Boháček v Utrpení mladého Boháčka (1969) či poručík Emil ve Slaměném klobouku (1971).

Čest jeho památce!

RaŠ

Začala příprava komedie Mezi nebem a zemí

Už v pátek 10. října ještě před první premiérou jubilejní divadelní sezóny se v čalounické dílně konala předávací porada scény a kostýmů do plánované komedie **Mezi nebem a zemí**, jejíž premiéra se uskuteční 6. prosince v Městském divadle. Inscenaci o soužití dvou světů – našeho reálného a toho „mezi nebem a zemí“ – přítomným technickým složkám divadla představila režisérka Kateřina Dušková, která

v Pardubicích před dvěma roky nazkoušela Molièrova Dona Juana. Scénu představil scénograf Pavel Kocych a kostýmy výtvarnice Kristina Matre Krížová.

První krok k první prosincové premiéře byl učiněn, za pár měsíců se návrhy zhmotní a předvánoční čas si už v divadle budeme zpříjemňovat s duchy manželů Cameronových...

RaŠ

VEDOUcí VLÁSENKÁŘKA IVONA STANKOVÁ A VEDOUcí KREJČOVNÝ JANA KOSEJKOVÁ S KOSTÝMNÍ VÝTVARNÍKÍ KRISTINOU MATRE KRÍŽOVOU.

DRAMATURGYNĚ JANA UHEROVÁ, REŽISÉRKA KATEŘINA DUŠKOVÁ A SCÉNOGRAF PAVEL KOCYCH NAD MAKETOU SCÉNY. FOTO R. SMETANA

JAKO LENKA V PO PLÁČI SMÍCH, FOTO J. FAUKNER

Není to jenom práce, ale spolupráce, říká o zkoušení inscenace **PO PLÁČI SMÍCH** hostující herečka **LENKA ZBRANKOVÁ**

V inscenaci režiséra Radka Žáka *Po pláči smích* autorky Lenky Lagronové nehrají jen herečky našeho souboru. Trojici Petra Janečková, Dáša Novotná a Lída Vlášková vhodně doplňuje herečka **LENKA ZBRANKOVÁ**, která byla zlákána mimořádným textem i zaujetím režiséra natolik, že přijala nabídku k hostování v našem divadle. A nutno říct, že se všemi se velmi rychle sžila a její účinkování na Malé scéně ve dvoře tak může být oboustrannou inspirací.

V Pardubicích hostujete poprvé?
Ano.

Je pro vás inspirativní, když se najednou dostanete do úplně nového prostředí, do jiného divadla, než ve kterém hrajete obvykle? Co vás vede k tomu, že podobné nabídky k hostování přijímáte?

Myslím si, že každá změna je v herectví velmi důležitá. Byla jsem obrovsky dlouho v angažmá na jednom místě – celých 16 let v Kladně. Když jsem potom začala „volnonohařit“, zjistila jsem, jak to herce velice obohacuje, především setkání s novými lidmi, režiséry a vůbec s celou prací, která je všude zaběhlá vždy trochu jinak. Je to pro mě určitě rozptyl a mnohdy velký přínos. Měla jsem štěstí, že ještě když jsem byla v angažmá, tak jsem nabídky na hostování dostala a mohla jsem tak plynule přejít k další práci – v Ostravě, v Praze, na Letních shakespearovských slavnostech a následně především v Městských divadlech pražských.

Takže zázemí jednoho souboru vám nechybí?
Určitě ne.

V Městských divadlech pražských hrajete nejvíce, fungujete tam tedy jakožto stálý host? →

Asi ano, dalo by se to tak říct, protože tam mám za sebou asi pět premiér a dva zásky, do toho ve dvou inscenacích už jsem tam hrála dříve, tak snad se to dá jako stálý host nazvat. Pardubické diváky můžu pozvat na představení Listopad, které by se snad mělo hrát na příštím Festivalu smíchu, v hlavní roli s Michalem Dlouhým. Minule jsme zde hráli představení Bedřich Smetana: The Greatest Hits. Pak hraju v inscenacích Kancl, Sen noci svatojánské, České Vánoce a v Lakomé Barce, jejíž dramatinizace snad měla před lety v Pardubicích dokonce světovou premiéru.

Měla jste dřív nějaký kontakt či vztah s pardubickým divadlem? Nebo až nyní díky režisérovi naší inscenace Radku Zákovi?

Určitě jsem k němu již vztah měla. Když jsem byla na Kladně, pardubické divadlo tam jezdilo a my jsme jezdili zase hrát sem do Pardubic. Když byla možnost, chodila jsem se na pardubická představení dívat. A minimálně třikrát jsem už v Pardubicích hrála v rámci Festivalu smíchu. V posledních dnech jsem pak opět zjistila, jak je ten náš divadelní svět malý a spousta lidí se v něm navzájem zná – takže teď hodně lidí z Prahy pozdravuju od Pardubičáků a obráceně.

Co musel Radek Žák podniknout, aby vás pro svou inscenaci získal?

Podnikat toho asi moc nemusel... Jeho nabídka pro mě byla obrovská výzva, protože krom toho, že jde o malou scénu, která mě nesmírně láká, je text Lenky Lagronové výjimečný. Bylo to pro mě velmi příjemné – jak říkám, mám ráda změny a k tomu je tohle ještě navíc neobvyklá hra, velmi specificky psaná. A prošlápnout tu cestu, udělat to tak, aby se v tom herec cítil dobře, je nádherná a těžká práce, která pak má vždy výsledek – vlastně až to dopadne jakkoli, pro herce je to obrovská zkušenost. Pro mě určitě.

Můžete trochu přiblížit vaši postavu Alenky, kterou hrajete?

Je to čtyřicetiletá žena, která žije dlouhou dobu, vlastně celý život, na jednom místě, a když jí umřou rodiče a sestra odejde, tak se asi ve strachu z okolí, z nejistot odstěhuje do sklepa, kde žije a hraje tam na klavír. To pro mě byla ostatně také velká výzva – hrát na klavír, protože jsem na něj nehrála nikdy, takže se to nyní učím. Klavír je s tou postavou přímo spojený, ona ho má jako prostředek ke komunikaci. Je to tím pádem pro mě ještě komplikovanější, protože v tu chvíli musím herectví a klavír sloučit do jednoho procesu. Musela jsem si zvykat i sedět u klavíru... Je to pro mě jiný svět, kdy dochází svým způsobem ke vzájemné terapii dvou sester, po které najdou východisko, cestu, jak z těch čtyřiceti let, co žily, alespoň trochu uniknout.

Ano, vztah a dialog obou sester je poměrně neobvyklý. Setkala jste se s něčím podobným i v životě? Pokud tedy hledáte i inspirace zvnějšku, nejen zevnitř textu...

To bych musela asi hodně dlouho přemýšlet... Ani nevím, jestli mám někoho ve svém okolí, u koho by komunikace vážla natolik, až by to bylo takto vychýlené. Možná trochu, ale jen v „mininuancích“. Drobná nekomunikace je člověku bohužel velmi blízka, když se jedná o něco, co se ho přímo týká. Podobné strachy má v sobě asi každý – a v tu chvíli se radší zavře a nekomunikuje. Ale já ze života vím, že když se ten Rubikon překročí a otevře se co nejdřív, nese to jenom ovoce. Když to člověk neudělá, zůstává pak strašně sám, i když má okolo sebe spoustu lidí.

Zmiňovala jste již klavír jakožto velkou výzvu. Jde vám to? Jde vám to tak, jak jste čekala?

Ne. Vůbec ne. Já jsem si myslela, že po třech měsících hry na klavír už ze mě bude virtuóza, ale ne, spletla jsem se. Mám kamaráda Zbyška Kalinu, který mi s tím velmi pomáhá a povzbuzuje mě, že pokud jsem na klavír opravdu nikdy nehrála, tak je to naprosto v pořádku a procházím těmi správnými fázemi. Já jsem ovšem člověk, který je strašně náročný, hlavně na sebe, což by vám mohla potvrdit i moje dcera, která to už úplně nesnáší, takže spokojená nejsem. Opravdu jsem si myslela, že už na začátku zkoušení budu hrát a u toho zívát, což se vážně nestalo.

Každopádně vám přeju, aby se vám to zdařilo.

Děkuji. Já se těším a doufám, že všechno dopadne dobře a nezklameme nikoho, ani diváky, ani Radka, který tím žije už několik měsíců.

To je pravda. Stává se vám často, že pracujete s takto zarytým a zapáleným režisérem?

No, myslím si, že už jsem to zažila, ale on je ještě specifický v tom, jak má obrovský respekt před tím textem, před režijní prací. U většiny režisérů už ta pokora není taková. Je zde i jiný způsob komunikace, Radek s námi všechno hodně probírá, tedy to není jenom práce, ale spolupráce.

DIVADLO V NOCI A NARUBY!

Více než 80 českých a moravských souborů a divadel se i letos rozhodlo zapojit do projektu **NOC DIVADEL**, jehož koordinátorem je Institut umění – Divadelní ústav. Sobota 15. listopadu se tak stane dnem otevřených divadel a jedinečných zážitků.

„Noc divadel je součástí evropského projektu European Theatre Night, který prezentuje divadlo tvořivým způsobem v netradiční formě vždy třetí listopadovou sobotu již od roku 2008. European Theatre Night se v roce 2013 účastnilo deset evropských zemí (Belgie, Bosna a Hercegovina, Bulharsko, ČR, Chorvatsko, Maďarsko, Rakousko, Srbsko, Slovensko a Slovinsko), zapojilo se 400 divadel a institucí ze 120 evropských měst,“ říká **Viktorie Schmoranzová**, koordinátorka projektu Noc divadel 2014.

Účastníci Noci divadel 2014 čekají představení pro děti i pro dospělé, autorská čtení, workshopy a semináře, koncerty, projekce filmů a inscenací či prohlídky zákulisí. Podrobnější informace o programu naleznete na webových stránkách www.nocdivadel.cz.

Východočeské divadlo se k projektu připojí originálním způsobem. Stejně jako v loňském roce zájemce o tuto výjimečnou akci do programu aktivně zapojí. „V Městském divadle se po derniéře komedie Holky z kalendáře nejprve uskuteční neformální diskuse s herečkami, na kterou se těší i hostující Jana Paulová, poté v prostorách divadla vytvoříme jakési Divadlo naruby, kdy diváci budou hrát a herci budou režisrovat. Dobrovolníci budou rozděleni do skupin, přičemž každá z nich bude mít přibližně hodinu na to, aby se všim všudy nazkoušela divadelní scénku. Prakticky si tak

diváci vyzkouší, jak vzniká reálné představení. Ostatní budou moci přípravu sledovat a nakonec nastudované scénické miniprojekty zhlédnou na velkém jevišti. Do hry na Divadlo naruby budou včleněny i další složky – rekvizitáři, garderobiérky, maskérna, osvětlovači i zvukaři. Zkrátka lidé si budou moci na vlastní kůži užít noc ve Východočeském divadle ve všech jeho profesích,“ láká na pardubickou Noc divadel ředitel VČD Petr Dohnal.

Noc divadel 2014 propukne v Městském divadle v sobotu 15. listopadu ve 21.00 hodin po derniéře komedie Holky z kalendáře. Vstupenky můžete zakoupit v předprodeji divadla za symbolických 30 Kč. Přijďte si společně s námi užít Divadlo naruby! **RaS**

ZKUŠENÝ PEDAGOG Z. RUMPÍK SE SVOU SKUPINKOU PŘI LOŇSKÉ NOCI DIVADEL, FOTO J. SEJKORA

Vstupenky na XV. ročník GRAND Festivalu brzy v prodeji

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO BUDE V SOUTĚŽI REPREZENTOVAT KOMEDIE LHÁŘI (L. MECERODOVÁ S J. MUSILEM A P. BOROVCEM, FOTO M. KLÍMA)

Východočeské divadlo bude tuto sezónu pořádat jubilejní již **XV. ročník GRAND Festivalu smíchu**, který v týdnu **od 26. ledna do 2. února 2015** rozechvěje bránice všech nejen pardubických milovníků smíchu a dobré zábavy. V době předávání tiskových podkladů listopadového Divadelního zpravodaje do tiskárny dramaturgyně festivalu Jana Uherová ještě objížděla Českou republiku a kompletovala program soutěžní přehlídky nejlepších českých a moravských komedií, proto ho zde zatím nemůžeme uveřejnit.

Od úterý 18. listopadu ho však naleznete na našich webových stránkách www.vcd.cz – tento den také startuje předprodej vstupenek na soutěžní i nesoutěžní festivalové komedie. **RaS**

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

Herc LADISLAV ŠPINER, jehož minulý měsíc zpovídal Petr Borovec, si k rozhovoru přizval dalšího oblíbeného herce Východočeského divadla, známého milovníka koček, vtipálka a nadšeného chalupáře **ALEXANDRA POSTLERA**. Petr si vybral zkušenějšího a staršího kolegu, Láďa také. A kým nás před Vánoci překvapí Lexa? **AnH**

Láďa: Tak Lexo, přemýšlel jsem, o čem se budeme bavit, a uvědomil jsem si, že máme poměrně dost společných témat. Jedno z nich je Moravskoslezský kraj, tedy severní Morava. Ty k ní máš samozřejmě mnohem blíž než já, ale měli jsme společné angažmá v Opavě. Tak jenom krátce, co pro tebe severní Morava znamená?

Lexa: Severní Morava je pro mě mládí, první angažmá, chalupa a taky samozřejmě první lásky a různé baletky.

Láďa: Narazil jsi na to... Jsme oba dva vášniví chalupáři. Co je pro tebe chalupa?

Lexa: Já jsem chalupář teoretik, což znamená, že si neumím vůbec nic udělat a musím na všechno shánět nějaké kamarády, ale ve své podstatě mě to strašně baví, i když se u toho rozčilujeme. Kupříkladu letos jsem udělal krásnou modřínovou podlahu a přivezl si krásná starožitná kamna z roku 1920.

Láďa: Luxus! Narazili jsme na Opavu, já o ní nechci moc mluvit, je to samozřejmě srdeční záležitost a pro tebe asi taky...

Lexa: To je pravda.

Láďa: Ale zastavím se teď u Pardubic. Ty jsi v Pardubicích už poměrně dlouho, já už docela taky. Co pro tebe Pardubice znamenají?

Lexa: Pardubice pro mě v podstatě znamenají domov jak pracovní, tak rodinný. Jsem zde ženatý a šťastně a v práci jsem taky celkem spokojený.

Láďa: Tak a teď rychlé otázky – nejlepší auto?

Lexa: Opel.

Láďa: (Za mě Ford Mondeo.) Nejhorší auto?

Lexa: Chudinky auta... Nejhorší auto? Olitci!

Láďa: Nejhezčí česká herečka?

Lexa: Libuška Šafránková.

Láďa: (Souhlasím, i když Pěta Janečková?) Tvůj herecký vzor? Jestli tedy nějaký byl?

Lexa: Pan Somr.

Láďa: A teď k současnosti: Tobě je snad souzeno být na jevišti věčným policistou (SMÍCH), ale přišly i výzvy... Jak ses pral se Zojčiným bytem?

Lexa: Hodně jsem se pral. Myslím, že jsem roli nepochopil doteď, ale snažím se čím dál víc do ní vniknout.

Láďa: Poslední otázka... A ta mě vůbec nenapadá ehm... Už vím. Máme oba rádi zvířata, já pejsky a ty kočky. Jaké to je mít doma kočky?

Lexa: Kočka je fantastický zvíře – klidný, rozumný, inteligentní. Kočky jsou své a tvrdohlavé, člověk musí tu kočičí duši pochopit, třeba jako ženskou.

Láďa: A proto máš stránky Mňau Mňau?

Lexa: Proto mám stránky Mňau Mňau na Facebooku.

Láďa: A ty jsou dost dobrý. Díky za rozhovor, Lexo!

L. ŠPINER A A. POSTLER V KOMEDII A JE TO V PYTLII, FOTO M. KLÍMA

A. POSTLER A L. ŠPINER V ZOJČINĚ BYTĚ, FOTO R. ŠTĚPNÝ

JEJICH PODPORU POTŘEBUJEME A DĚKUJEME ZA NI!

O. HERMAN S MANŽELKOU

Blíží se GRAND Festival smíchu, který v této sezóně oslaví už patnácté narozeniny. U jeho zrodu stála i Pražská správa nemovitostí, která jako první uvěřila v úspěch teprve rodícího se dítky a rozhodla se ho finančně podporovat. A činí tak k naší velké radosti i nadále. V čele pardubické pobočky společnosti stojí MGR. ONDŘEJ HERMAN, který je i dlouholetým premiérovým předplatitelem divadla.

Pane Heřmane, na premiérách sedíte v první řadě. Nevidíte (případně neslyšíte) někdy i to, co by divákovi mělo zůstat utajeno?

Samozřejmě, že ano. Z tohoto důvodu si rádi držíme místa v první řadě. Jsme naprosto vtaženi do hry a někdy se staneme dokonce i její součástí. Je skvělé mít s herci tak blízký kontakt, vidět detailně jejich mimiku a stoprocentní nasazení.

Jaké/á představení z poslední doby vás nejvíce oslovilo/a?

Na velké scéně byly výborné mimo jiné hry Mefisto, Dvanáct rozhněvaných mužů, Králova řeč. Z komedií se nám líbila Charleyova teta a Blbec k večeři. Vynikající atmosféra panuje i u všech inscenací na

venkovní scéně na Kunětické hoře. Na Malé scéně nás zaujala hra Mrzák inishmaanský.

Vydržíte s GRAND Festivalem smíchu i po dobu jeho puberty až do dospělosti, případně jeho stárí?

U GRAND Festivalu smíchu jsem od samého počátku, a pokud to bude ekonomicky jenom trochu možné, rád bych podporoval tento skvělý kulturní počin co nejdéle. Pan ředitel Dohnal a jeho tým vždy připraví skvělý program divadel z celé ČR, na kterém se divák může přesvědčit, že se pardubické divadlo v konkurenci neztrácí.

Nejen festival slaví půlkalutiny, ale i samotné Východočeské divadlo. Co byste mu k jeho 105. výročí založení popřál?

Už jenom ta číslovka v otázce hovoří za vše. Je fantastické, že takovéto výročí může divadlo slavit a měli by si toho všichni občané Pardubic a regionu vážít. Popřál bych divadlu mnoho skvělých her, co nejvíce vyprodaných představení a velkou podporu sponzorů, představitelů města a kraje. Řediteli pevné nervy a hercům „Zlomte vaz“.

PODZIMNÍ FESTIVALOVÁNÍ

MILÁČEK, FOTO P. BORECKÝ

Podzimní laskaví slunce svítí do krajiny ubíhající za oknem Pendlina. Jedu do Plzně na **MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADLO**. Těším se na setkání s kolegy z jiných divadel, které vídám málo, o to však raději. Moc si vážím toho, že i po čtvrtstoletí se kamarádím s mnoha dramaturgy, ráda vídám herce ze svého ročníku a jsem vždy mile překvapená, jak čile vypadá můj bývalý kantor z DAMU, který byl už za časů mých studií „starý“ (vše je relativní). S kolegyněmi napříč několika divadly máme takový „babinec“, který se v celé sestavě vídá jenom o festivalech. Tentokrát jsem si objednala takové množství vstupenek do divadla, že na nějaké velké povídání to nevidím, ale přesto se těším. A těším se i na nové plzeňské divadlo, loni jsme ještě seděli v Komorním divadle, teď nás čeká zbrusu nová budova, moderní, účelná a předpokládám,

že i přátelská vůči divákům. Je to však velké zklamání. Dva vchody do sálu jsou málo, lidé vcházejí pomalu. Únikové východy jsou zadělány řetězem. Co by se stalo, kdyby začalo hořet?! Diváci musí nejdříve vyjít dvě patra schodů nahoru, pak sejít dolů... Lidé s umělými kyčlemi nejsou schopni sejít nepravidelné schody, zdraví jsou na tom úplně stejně. Kolega Zdeněk Janál, který přijel do Plzně o den dříve, to nekomentuje, nevěděl mu to, nedívám se. V jeho věku bych za divadlem lezla i na stromy. O pauze se ukáže, že budova má fatální nedostatek toalet. Jediný bar nestíhá obsloužit žíznlivé diváky, i když obsluha pracuje nad lidské možnosti. Ale dost kritiky, čeká mě smrt představení, první den čtyři, druhý den pět zážitků. Oba opusy režiséra Dana Špinara – **Miláček** z Městského divadla Kladno i **Hamlet** Švandova divadla na Smíchovské

mi líbí. Kladeňáci překvapivě vítězí v hereckém nasazení a koncentrovaném energickém hraní. Slovenské národní divadlo nikdy nezklame, říká si. Ale ouvej, tentokrát jsem se zmýlila. Na mě působí **Rechnitz – anděl zkázy** (v režii Davida Jařaba) místy jako ušlechtilá nuda. Ano, všichni moc hezky hrají, na jevišti je zajímavá souhra herců a hudebníků, ale vše se míjí účinkem. Kdežto **Dechovka** divadla Vosto5 z dílny Jiřího Havelky je úchvatná. Příběh lidí jednoho malého městečka, kteří by rádi zapomněli na davovou pomstu z konce druhé světové války. Ale pořád se jim připomíná a obyvatelé městečka se k ní musejí vyjádřit. Zázitek je obohacen autentickým prostředím hospody, kde nám herci nabízejí pivo, aby nám na konci tento nápoj doslova zhořkl na jazyku. Pro mě velký zážitek. Ale vrchol festivalu (pro mne) přichází až poslední den – **Zlatá šedesátá**

Dívalda Na zábradlí v režii Jana Mikuláška. Divadelní adaptace deníků Pavla Juráčka, režiséra a scenáristy mne zasáhne hned z několika důvodů. Juráček byl spolužák mého otce (STEFAN UHER, SLOVENSKÝ REŽISÉR A SCENÁRISTA, PŘEDSTAVITEL TZV. NOVÉ VLNY V ČESKOSLOVENSKÉ KINEMATOGRAFII – POZN. RED.); táta o něm dost často doma mluvil. O čem však moc nemluvil, bylo jeho postavení umělce v konfliktu s mocenským totalitním režimem, v tom byl osud Juráčka stejný jako tatínkův. Zásahy cenzury do jeho filmů, deprese, tyto věci si budu z dětství navždy pamatovat. Ano, zlatá šedesátá se v závěru změnila v plíživé peklo. Konec představení mě natolik zasáhne, že nemůžu ani tleskat. Stydím se. Jako bych tleskala té době. A to nemůžu.

Za týden se se sbaleným kufrem scházím na nádraží s kolegy Zdeňkem Janálem a Radkem Smetanou a jedeme do Nitry. Vítá nás sluncem zalitá krajina úrodného koutu Slovenska, kde se daří všemu – pšenici, kukuřici, vínu i divadlu. **MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADELNÁ NITRA** je vyprofilovaný, má za sebou dvaadvacet úspěšných ročníků,

pokaždé je nějak zajímavě tematizovaný a nabízí opravdu nevšední zážitky. Ne vždy osloví všechny diváky. Naopak, publikum se velmi liší v názorech, něco adoruje, něco ho uchvátí a něco pobuřuje. Málokdy se však nudí. Mě a Radka z titulů, které jsme zde zhlédli, zaujalo představení berlínské scény Volksbühne **Bez názvu č. 1**

// **Opera Herberta Fritsche**. Já už jsem od tohoto umělce viděla v Berlíně velmi zvláštní podívanou téměř beze slov Murrel Murrel (Mumláni), vlastně veškeré vyjádření si vystačilo se slovem „murrel“. Ani tentokrát nebylo představení založeno na slově, režisér vedl herce k výraznému jevištnímu projevu za doprovodu velmi originální hudby. Těžko popsat slovy, něco takového se nevidí často. A další úžasný zážitek přichází druhý den, kdy se představí herci Slovenského komorního divadla Martin v opusu **Europeana (Stručné dějiny 20. století)**. Nedramatický text se v rukou talentovaného mladého režiséra Jána Luterána proměnil ve zkratkovitou a obrazitou výpověď o hysterii lidství v naší nedávne minulosti podpořenou skvělými

hereckými výkony. Tolik nápadů v jednom představení, tolik tvůrčí energie, to se vidí málokdy. V neděli se s Radkem vracíme zpátky, Zdeněk zůstává a já mu jenom závidím, co všechno ještě uvidí. Ale času je málo a voda nám stoupá, jak zpíval skvělý džezový slovenský hudebník Dežo Ursiny. Jedeme domů a už teď se těším, co bude za rok... Takovou moc mají divadelní festivaly!

JaU

HAMLET, FOTO A. HRBKOVÁ

NOVÁ GALERIE HERCŮ

Při příležitosti půlkulatých narozenin historické budovy Východočeského divadla jsme její vstupní foyer vyzdobili novými fotografiemi uměleckého souboru divadla i jeho vedení. Aktuální fotografie **Miloše Fice**, které naleznete i na webových stránkách divadla www.vcd.cz, zachycují herce v akčnějších a živějších polohách.

Navíc jsme ve foyer odhalili i **Galerii paměti**, jež by měla připomínat herce, kteří už nejsou mezi námi, ale nesmazatelně se zapsali do historie pardubické divadelní scény.

RaS

OČEKÁVÁME STOTISÍCÍHO DIVÁKA ROKU 2014

V loňském roce naše představení zhlédlo rekordních 122 248 diváků, čímž se pardubická scéna v návštěvnosti opět zařadila na první příčku mezi jednosoborovými divadly České republiky. Velký divácký zájem nás samozřejmě velmi těší, ale zároveň i zavazuje, stále musíme připravovat bohatý a kvalitní repertoár, abychom diváky nezklamali a znovu a znovu je mezi nás nalákali. Zda se nám i letos podaří udržet si tak vysoké číslo návštěvnosti, to zatím neodhadneme (i když v to doufáme), ale stoprocentně již víme, že **jubilejního stotisícího diváka letošního roku přivítáme opět v listopadu**, což se už za několik posledních let stalo tradicí.

Na stotisícího diváka čekají zajímavé dárky – předplatné pro dvě osoby, knihy o historii divadla a osobnostech, které jím prošly, DVD Sto let Městského divadla v Pardubicích, CD z vybraných muzikálů našeho divadla a hodnotný dárek od sponzora. Neváhejte a navštivte naše představení ještě častěji, třeba se právě vy stanete oním šťastným divákem.

Při této příležitosti jsme na internetových stránkách divadla www.vcd.cz opět připravili i **tipovací soutěž**, ve které můžete tipovat, kdy stotisící divák divadlo navštíví. Ten z vás, který bude pravdě nejbližší, vyhraje rovněž roční abonmá pro dvě osoby. Soutěž bude zahájena ve čtvrtek 1. listopadu. RaS

LOŇSKOU JUBILEJNÍ DIVAČKOU SE STALA LIBUŠE STUHLÍKOVÁ, KTERÁ NA ODPOLEDNÍ POHÁDKU VYRAZILA S VNUČKOU EMIČKOU, FOTO J. SEJKORA

PROJDĚTE S NÁMI ROKEM 2015

1. týden	VÝCHOVOTNÉ DIVADLO PARDUBICE	PROSINEC 2014 / LEDEN 2015	2. týden
29 PONĚDĚLÍ Judita 30 ÚTERÝ David 31 STŘEDA Silvestr 1 ČTVRTEK Nový rok / Den obnovy samostatného českého státu 2 PÁTEK Kariná / Karin 3 SOBOTA Radmila / Radomil 4 NEDĚLE Diana		5 PONĚDĚLÍ Dalimil 6 ÚTERÝ Tři králové 7 STŘEDA Vilma 8 ČTVRTEK Čestmír 9 PÁTEK Václav / Václav 10 SOBOTA Břetislav 11 NEDĚLE Bohdana	

D. Novotná a J. Janoušková

Jeptišky

Blíží se příchod nového roku, který budete mocí prožít i se svými oblíbenými herci, a to nejen při představeních v divadle, ale opět i doma, protože jsme znovu vydali **stolní kalendář**, který nabídne obrazovou rekapitulaci současných inscenací na repertoáru. Doufáme, že vás divadelní kalendář osloví – najdete v něm mnoho fotografií, popisky inscenací dramaturgického

plánu letošní již 105. divadelní sezóny VČD i upozornění na významné divadelní akce, jako jsou premiéry, představení na Kunětické hoře či Divadelní bál.

Kalendář, který může být i originálním vánočním darem, lze zakoupit v předprodeji divadla či v divadelním obchůdku ve foyer. RaS

The Metropolitan Opera

HD
LIVE

CineStar

www.cinestar.cz

na plátnech kin

WWW.METOPERA.CZ
WWW.VICNEZFILM.CZ

SEZONA 2014-15

11. ŘÍJNA 2014 18:45

G. VERDI: **MACBETH**

LUISI / NOBLE / NETREBKO, CALLEJA, LUČÍČ, PAPE

18. ŘÍJNA 2014 18:45

W. A. MOZART: **LE NOZZE DI FIGARO**

(FIGAROVA SVATBA)*

LEVINE / EYRE / MAJESKI, PETERSEN, LEONARD, MATTEL, ABDRAZAKOV

1. LISTOPADU 2014 17:45

G. BIZET: **CARMEN**

HERAS-CASADO / EYRE / HARTIG, RACHVELISHVILI, ANTONENKO, ABDRAZAKOV

22. LISTOPADU 2014 18:45

G. ROSSINI: **IL BARBIERE DI SIVIGLIA**

(LAZEBNÍK SEVILLSKÝ)

MARIOTTI / SHER / LEONARD, BROWNLEE, MALTMAN

13. PROSINCE 2014 17:45

R. WAGNER: **DIE MEISTERSINGER VON NÜRNBERG**

(MISTŘÍ PĚVCI NORIMBERSTI)

LEVINE / SCHENK / DASCH, CARGILL, BOTHÁ, APPELEY, REUTER, KRÄNZLE, KONIG, TAYLOR

17. LEDNA 2015 18:45

F. LEHÁR: **THE MERRY WIDOW**

(VESELÁ VDOVA)*

DAVIS / STROMAN / FLEMING, O'HARA, SHRADER, GUNN, ALLEN

31. LEDNA 2015 18:45

J. OFFENBACH: **LES CONTES D'HOFFMANN**

(HOFFMANNOVY POVÍDKY)

ABEL / SHER / MORLEY, GERZMAVA, RICE, LINDSEY, GRIGOLO, HAMPSON

14. ÚNORA 2015 18:15

P. I. ČAJKOVSKIJ / B. BARTÓK: **IOLANTA / BLUEBEARD'S CASTLE**

(JOLANTA / MODROVOUSŮV HRAD)*

GERGIEV / TRELINSKI / NETREBKO, BECZALA, MARKOV, AZIZOV, TANOVIŠKI, MICHAEL, PETRENKO

14. BŘEZNA 2015 17:45

G. ROSSINI: **LA DONNA DEL LAGO**

(JEZERNÍ PANÍ) – MET PREMIÉRA

MARIOTTI / CURRAN / DIDONATO, BARCELLONA, FLÓREZ, OSBORN, GRADUS

25. DUBNA 2015 18:15

P. MASCAGNI / R. LEONCAVALLO: **CAVALLERIA RUSTICANA / PAGLIACCI**

(SEDLÁK KAVÁLIR / KOMEDIÁNTI)*

LUISI / MCVICAR / WESTBROEK, ÁLVAREZ, LUČÍČ / RACETTE, ÁLVAREZ, GAGNIDZE, MEACHEM

* NOVÁ INSCENACE

ZMĚNA OBSAZENÍ VYHRAŽENA

THE MET LIVE IN HD SERIES IS MADE POSSIBLE BY A GENEROUS
GRANT FROM THE FOUNDING SPONSOR

The Neubauer Family Foundation

GLOBAL CORPORATE SPONSORSHIP
OF THE MET LIVE IN HD SERIES PROVIDED BY

Bloomberg

THE HD BROADCASTS ARE SUPPORTED BY

Toll Brothers

MARKETING/CO-OP PARTNER

Operní podnik
Národní divadlo Praha

capsa

inexes

MEDIA/CO-OP PARTNER

Dvojka

Vitava

Instinkt

TYDEN

art

HOŠPŮDŮ
POZORUJTE

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 FWWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
 WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
 ČTVRTEK 15:00 - 17:00
 TELEFON: 466 616 423
 602 4 05 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
 PÁTEK 10:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDELE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
 The energy to lead

HLAVNÍ PARTNER VČD

Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

Alukov®
 DOTVÁŘÍME DOMOV...

LOUBA
 AUTO

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

deník

 Pardubice
 Český rozhlas

 Česká kultura
 (Přehled kulturních programů)

Country
 RADIO

 RADIO ČERNÁ
 HORA

 východočeská televize

Informační server
WWW.PARDUBICEK.CZ

 Radio Pohoda
 ROCK & BEAT
WWW.RADIO-PARTNERI.NET

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArt

HAK

P
 CENTRUM

 BARTH MEDIA

era

 VCS
 VÝCHOVNOVÝ KONTAKTNÍ CENTRUM

MULTI
 GROUP

 Kavoviny

Vema®

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LISTOPAD 2014 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. MUSIL, J. PEJCHAL A P. BOROVEC, LHÁŘI, FOTO M. KLÍMA